

chỉ là ước mơ thôi

ngô minh trí,
early autumn 2019

ballad

Bm⁹₃ Em⁷

Chiều đã xế rồi em_____ còn chút nắng tàn_____ Vừa thu
đã mòn hơi_____ thêm cơn ngủ vùi_____ Đường xa

4 F#⁷₃ A⁷ Dmaj⁷ D#^{o7}

trở mình sang lửa hạ đầu đã tan. Màu thu không xanh buồn như lá xa
đã mù khơi chỉ là mơ ước thôi. Đường anh đi qua không hoa trái lựa

7 Em⁷ C#⁷ F#⁷

cảnh. Em biết hay không anh những lúc ngồi một mình. Trong nhạt nắng lung
là. Em biết hay không anh gần cuối cuộc trần này khi hạ chết thu

10 G⁷ E⁷ F#⁷

linh nghe biết bao nhân tình. May có em bên mình_____ Đường dài
sang, trong xác xơ cây cảnh vẫn ước mơ âm

13 Bm⁹ D#m⁷₃ Emaj⁷

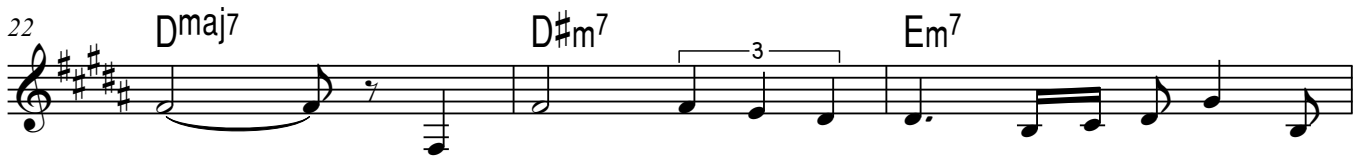
thâm_____ Đường từ lúc trường tan_ bấy tiên nữ tung tăng về_____ tà áo

16 Emaj⁷ F#⁷ D#m⁷

trắng thật trắng cuộn gió bay tóc thề_____ Đường mơ anh đi ngày sẽ tới kinh đô đèn

sáng và từ ra đi ngô hoa thơm gót chân vui—Giai nhân thường hay tươi cười làm xuân

tới._____ Đường mơ vỡ tan lâu rồi từng thu qua vẫn ngăm

ngùi._____ Và thú tới rồi em_____ lạnh lạnh sớm chiều_____ Nằm im

trong tịch liêu. Màu thu giăng tiêu điều. Bờ xa bến cũ nước vẫn chảy qua

cầu Em biết hay không— anh dù không còn lại gì, nhưng ngày vẫn trôi

đi thu vẫn xác xơ cây cảnh anh vẫn ước mơ âm thầm